

معنویت

هم اندیشی

اتحاد اسلامی

نشریه خبری، آموزشی
پعته مقام معظم رهبری

یکشنبه ۵ آبان ۱۳۹۲

۲۲ ذی الحجه ۱۴۳۴

OCTOBER 27, 2013

ZAER NEWSPAPER

مقام معظم رهبری

حج یک دستگاه عجیب دگرگون ساز است. هر موسم حجی، یک حرکتی در کل جامعه به وجود می آید؛ یعنی یک حرکت جمعی است. در این موسم، محبتها به خدای متعال افزایش پیدا میکند. دلی که گنجینه‌ی محبت الهی باشد، خیلی باارزش و ذی قیمت است.

خطاب به کارگزاران حج ۱۳۹۰

میانی وحدت اسلامی

دکتر محمد تقی فخلعی

وحدت و همبستگی مقوله ای ارزشمند است که همه جوامع بشر از آن به نیکی یاد کرده و به عنوان یک آرزو و آرمان بلند در پی تحقق آن هستند بی تردید هر اجتماعی در راه رسیدن به اهداف خود نخست نیازمند به اقدام منسجم و متحد و تعامل مشترک احاد اعضای خود می باشد با توجه به وجود زمینه های گوناگون اختلاف و تفاوت در میان انسان ها دست یافتن به آرمان اتحاد و همبستگی کار چندان راحتی نبوده بلکه نیازمند به جهد وسیع و کوشش مستمر برای فراهم آوردن مقتضیات و برداشتن موانع آن است.

به یقین یکی از مهم ترین غایات بعثت پیامبران گردآوردن آرا و احوای پراکنده انسان ها، پایان دادن به ستیزهای فرسایشی و دمیدن روح یکپارچگی و اتحاد و انسجام به آنها بوده است. باید اذعان کرد که یکی از معجزات آیین اسلام

های پراکنده و گرایش های دنیا مدارانه از دل ها بیرون رفته و با در نظر آوردن غایات جاودانه، جبهه ای متحد از عبودیت خدای یگانه تشکیل شود. آنجا که هیچ اثری از خودخواهی، هواپرستی، لجبازی و درگیری میان موحدان نیست و همه در صراطی واحد به سوی مقصد جاویدان توحید روانند.

رهبری فرزندانگان: ایمان، تسلیم و اطاعت پیامبر(ص) به تکروری ها و کشمکش های میان انسان ها خاتمه داده و وحدت رویه خواهد آورد. افزون بر این که عشق و عواطف جوشان رهروان به ساحت پیشوای بزرگشان دلها را نرم و خاضع کرده و روح تسلیم و انقیاد در برابر او را بار خواهد آورد و بدین گونه نقش محوری پیامبر اسلام چه در بعد تشریع و تبلیغ و چه در بعد پیشوایی و زمامداری در متحد کردن امت آشکار می گردد.

ادامه در صفحه ۳

این بود که اقوام و جوامعی با اندیشه ها و امیال و سلاقی متفاوت و نژادها و قبایل گوناگون را در کنار یکدیگر گردآورده و جبهه ای متحد و همسو را تشکیل داد. این همسویی و همگرایی بر اساس میانی و اصول عقیدتی، فکری و اخلاقی به شرح زیر پدید آمد:

وحدت عقیده: به یقین مهم ترین محور اتحاد و همبستگی اسلامی را عقاید و اصول مشترک تشکیل می دهد تلاش پیامبر اسلام هم عمدتاً مصروف آشنا کردن انسانها با توحید و یکتاپرستی بود و بدین گونه کوشید افکار و باورهای خرافی موهوم و غلط را از دل ها بیرون برده و فکر و عقیده مشترک به توحید و یگانه پرستی را جانشین آن کند و بدین سان ایده ی امت واحده را محقق سازد پروردگاری یگانه، امتی یکپارچه و سیر به سوی غایتی بی انتها.

عبودیت و یکتاپرستی: عقیده و باور به خدای یکتا سبب می شود که هواها و هوس

توبه در قرآن

دکتر محمود ویسی

م

اسماء و صفات الهی، دلالت‌های خاص خود را دارند. مثلاً رزاق بر مرزوق بودن کسی یا کسانی دلالت دارد. یا اسم غفور مقتضی این است که کسی یا کسانی مورد مغفرت قرار گیرند. توباب نیز مقتضی این است که کسی یا کسانی مرتکب گناه شوند و توبه کنند و خداوند توبه آنها را بپذیرد. اگر معصیت و گناهی نباشد، پس صفت غفور یا توباب شامل چه کسانی خواهد بود و خداوند چه کسانی را مورد مغفرت قرار می‌دهد؟

در حدیثی به این مسئله اشاره شده که می‌فرماید: «همه فرزندان آدم مرتکب خطا و اشتباه می‌شوند و بهترین خطاکاران کسانی هستند که توبه می‌کنند»؛ یعنی خداوند پذیرفته است که انسان مرتکب خطا شود، به همین منظور درگاه توبه را به سوی آنها گشوده است.

توبه و واژگان هم ریشه آن ۸۷ مرتبه در قرآن کریم به کار رفته‌اند. علاوه بر آن نهمین سوره قرآن نیز سوره «توبه» خوانده شده است که البته نام دیگر آن براءت است. در قرآن واژه توبه هفت مرتبه و فعل امر آن «تُوبُوا» نیز هفت مرتبه به کار رفته است. بیشترین کاربرد آن در سوره توبه (۱۷ مرتبه) و سپس بقره (۱۲ مرتبه)، نساء (۱۱ مرتبه) و مائده (۵ مرتبه) است. عمده آیات مرتبط با توبه در سوره‌های مدنی آمده است (۶۴ مرتبه در ۱۳ سوره).

توبه یکی از اصول مهم تشریعات قرآنی است و نه تنها به نسبت حدود در قرآن آمده که موجب سقوط مجازات‌های دنیوی می‌گردد، بلکه در سایر گناهان بشری نیز مؤثر است. همان طور که تشریع حدود با خداوند است و کسی غیر از او نمی‌تواند حدودی را تعیین کند، تعیین توبه و تأثیر آن در مجازات نیز از تشریعات خداوند است. بنابراین با توجه به نص قرآن کریم در کنار هر مجازاتی، توبه نیز مقرر گشته و کسی در آن حق هیچ‌گونه تصرفی ندارد.

آثار خارجی گناه مانند نور یا بو که از منبع شخصی ساطع می‌گردد، متصل و

مرتبط به انسان می‌باشد، همان طور که بوی بدی که دیگران را می‌آزارد، اگر تبدیل به بوی خوش گردد، آثار قبلی را زایل می‌کند. انسانی که در زمان حیات خود توبه کند و عوض شود، تمام آثار مادی گناه و انرژی‌های ساطعه از آن را تغییر می‌دهد و مکتسبات یک عمر تلاش خود را که تا آن زمان در جهت طاغوتها به کار گرفته، یکسره در جهت «الله» قرار می‌دهد؛ و اگر در نظر داشته باشیم هر انسانی بهشت خود را به تدریج می‌سازد، این تحول و بذل مانند آن است که خانه‌ای را ویران نموده و با همان مصالح خانه دیگری براساس نقشه متفاوتی بنا نماییم. پس در این تغییر، مصالح ضایع و تلف نشده است. به همین دلیل بنده ای که مورد مغفرت قرار می‌گیرد، گناهِش تبدیل به ثواب می‌گردد.

این قیم می‌گوید: خداوند فلاح و رستگاری را به طور مطلق منوط و مشروط به تحقق توبه نموده است و می‌فرماید: «وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ»؛ «ای مؤمنان همگی به سوی خدا برگردید تا رستگار شوید».

توبه عبد میان دو توبه خداوند است. توبه اول، قبل از توبه عبد، اذن و توفیق و الهام خداوند به بنده اش است و توبه دوم که بعد از توبه عبد است، قبول و تأیید آن می‌باشد. خداوند می‌فرماید: «وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ»؛ «آن سه نفر را که (در مدینه) بازماندند (و مسلمانان از آنان قطع رابطه نمودند) تا بدانجا که زمین با همه فراخی بر آنان تنگ شد و دلشان به هم آمد (و) جانشان به لب رسید) و دانستند که هیچ پناهگاهی از خدا جز برگشت به خدا وجود ندارد. آن گاه خدا بدیشان پیغام (توفیق) توبه داد تا توبه کنند و بی‌گمان خدا بسیار توبه‌پذیر و مهربان است». در این آیات خداوند توبه خود را مقدم بر توبه آن سه نفر

بیان می‌کند که در واقع توفیق آنها به شمار می‌رود. بنابراین توبه عبد همان رجوع و بازگشت به سوی پروردگار است و توبه خداوند دو نوع است: اذن و توفیق توبه و دیگری قبول توبه و یاری وی در این مسیر. اگر توبه با «الی» متعدی شود، به معنی بازگشت از گناه و روی آوردن به طاعت است که این معنی در مورد عبد صادق است و اگر با «علی» متعدی گردد، به معنی بازگشت از کیفر و روی آوردن به عفو و گذشت و قبول توبه است که این معنی در مورد خداوند است.

توبه ابتدا و انتهای دارد، ابتدای آن بازگشت به صراط مستقیم الهی است «وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ»؛ «این راه مستقیم من است از آن پیروی کنید و از راههای (باطل) پیروی نکنید و انتها و پایان آن، بهشت و رضوان الهی است». «وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا»؛ «کسی که توبه کند و کار شایسته انجام دهد، کاملاً به سوی خدا بازمی‌گردد». بغوی می‌گوید: منظور از توبه دوم در این آیه رجوع بعد از مرگ به خداست، که رجوعی نیکو و پسندیده است.

مشهورترین و برجسته‌ترین آیه قرآن در رابطه با توبه آیه «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ» است. این آخرین پیام الهی در قرآن در رابطه با مؤمنان است که آنان را به توبه و بازگشت خالص و صادقانه به سوی پروردگار، دستور می‌دهد. صیغه امر از طرف خداوند متعال، در قرآن بر وجوب دلالت دارد، مگر قرینه ای باشد که آن امر را از وجوب منصرف گرداند و در اینجا هیچگونه قرینه و بازدارنده ای نیست. توبه به منظور تحقق دو هدف اساسی است که هر شخص مؤمنی جویای آنها می‌باشد: کفاره گناهان و ورود به بهشت جاویدان.

آیه دیگری که همه مؤمنان را به توبه

آثار خارجی

گناه مانند

نور یا بو

که از منبع

شخصی

ساطع

می‌گردد،

متصل و

مرتبط

به انسان

می‌باشد،

همانطور که

بوی بدی

که دیگران

را می‌آزارد،

اگر تبدیل به

بوی خوش

گردد، آثار

قبلی را زایل

می‌کند.

ادامه از صفحه اول

این معنی در خصوص سایر رهبران صالح و فرزانه امت هم صدق می کند چه آنکه بی گمان تنها رهبران حکیم و شایسته قادرند با تدبیر نیکوی خود مانع پراکندگی ها شده، نیروهای پراکنده را انسجام بخشیده و این انرژی متراکم را در راستای اهداف اصیل اسلامی رها کرده و موجبات سعادت امت را فراهم کنند.

اخوت و مودت اسلامی: در پی وحدت عناصر وحدت عقیده و فرمانبرداری نوبت به عنصر اخلاقی می رسد که در نتیجه تربیت درست دینی تحقق می یابد و آن اخوت و مودت اسلامی است. بر این اساس پیامبر اکرم در مدینه دعوت برادری را مطرح کرده و در پی آن مسلمانان مهاجر و انصار با یکدیگر پیوند برادری برقرار ساختند، در نتیجه رشد و بلوغ اخلاقی منافع و مصالح امت اسلامی به یکدیگر پیوند خورد و هر کس هر آنقدر که در اندیشه خویش است در اندیشه دیگران نیز می باشد آنچه که بر خود می پسندد بر دیگران نیز می پسندد (صحیح البخاری ج ۸ ص ۲۹) بنیان رحمت عاطفه در دل ها آنچنان استوار می گردد که همگان به مثابه جسد واحدی در می آیند که هرگاه عضوی از آن دچار درد شود دیگر اعضا گرفتار تب و بیداری می شوند (صحیح مسلم ج ۸ ص ۲۰) به مقتضای برادری اسلامی هر شخص آیینۀ راهنمای درست برادر خویش است و هرگز در صدد خیانت بدو نیست.

برائت از دشمنان: مرزبندی بین حق و باطل، عقل و جهل، حقیقت جویی و هواپرستی، فضیلت و رذیلت، ایمان و شرک، یک واقعیت جدی است نه پندار و تصور، همچنان که نبرد بین این دو جبهه به درازای عمر تاریخ بشر ادامه داشته است بر این اساس اصحاب حقیقت، مومنان و موحدان نسبت به خطر ها، آسیب ها و تهدید های طرف دیگر در مراقبت کامل به سر برده و با بدست گرفتن سپر دفاعی برائت از دشمنان هویت حقیقی خود را صیانت بخشیده اند. این بیداری و مراقبت از دشمنان وحدتی خلل ناپذیر و همیشگی را بین آنان پدید آورده است. قرآن کریم حکایت حضرت ابراهیم و پیروانش را بر این معنی گواه می آورد، آنجا که به قوم مشرک خود گفتند که ما یکپارچه از شما و تباری که به جای خدا می پرستید بیزاریم و به آیین شما کفر ورزیده ایم و دشمنی و کینه میان ما و شما تاابد پایدار گشته است.

میان تاریکیها فریاد زد که معبودی جز تو نیست، منزهی تو، من (بر خویشتن ستم کردم و) از ظالمان بودم». پیامبر (ص) می فرماید: «بی گمان غفلتهایی بر قلبم خطور می کند و من در روز صد مرتبه از خدا طلب آمرزش می کنم». به همین خاطر بود که خداوند خطاب به پیامبرش فرمود: «لَيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ»؛ «هدف این بود که خداوند گناهان پیشین و پسین تو را ببخشد».

قرآن در بعضی از آیه ها، مشرکان را به توبه و بازگشت به درگاه خداوند دعوت می کند تا آنها هم به صف جامعه اسلامی بپیوندند و از برادری مؤمنان برخوردار شوند. در سوره توبه، پس از دستور به قتال و نبرد با مشرکانی که عهد ها و پیمان ها را نقض نموده بودند، می فرماید: «فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ»؛ «اگر توبه کردند و نماز برپا داشتند و زکات دادند راه برایشان گشاده گردانید؛ زیرا خدا آمرزنده و مهربان است». یا در آیه دیگر آنان را برادران دینی مؤمنان قرار می دهد: «فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ فِي الدِّينِ». همچنین قرآن، نصاری را که قائل به الوهیت مسیح بودند و او را جزئی از اقانیم ثلاثه می پنداشتند، دعوت به توبه می نماید و می فرماید: «أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ»؛ «چرا به درگاه خداوند توبه نمی کنند و از وی آمرزش نمی خواهند و خدا آمرزنده و مهربان است».

امر می کند و هیچ کس را از این امر مستثنی نمی کند، حتی آنان که در بالاترین درجات استقامت و ایمان هستند، این آیه می باشد: «وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ». بنابراین توبه یک حکم دائمی است که بر انسانها، حتی پیامبران واجب شده است. هیچ انسانی از نافرمانیهای اعضایش در امان نیست و اگر از معصیت اعضا در امان بماند، هرگز از خواهشها و نیتهای قلبی به سوی گناهان، محفوظ و مصون نخواهد ماند و اگر حتی از این هم در امان بماند، از وسوسه های شیطانی نسبت به ورود اندیشه ها و خیالات متفرقه و یا غفلت و کوتاهی نسبت به علم و معرفت ذات خدا، صفات و افعال او، محفوظ نخواهد ماند.

برای اینکه با نقش عملی توبه بیشتر آشنا شویم، به ذکر نمونه هایی از توبه پیامبران در قرآن می پردازیم:

- حضرت آدم و حوا که به شدت از گذشته خویش پشیمان شدند و به ظلم و ستم بر خویشان، در پیشگاه خداوند اعتراف کردند: «قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ»؛ «گفتند: پروردگارا، ما به خویشان ستم کردیم و اگر ما را نبخشایی و مورد رحمت قرار ندهی، از زیانکاران خواهیم شد».

- حضرت یونس بر اثر اشتباهی که مرتکب شد، گرفتار زندان شکم نهنگ شد و خیلی زود متوجه ماجرا گردید و با تمام وجودش رو به درگاه خدا آورد و استغفار کرد: «فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ»؛ «پس او در

قرآن در بعضی از آیه ها، مشرکان را به توبه و بازگشت به درگاه خداوند دعوت می کند تا آنها هم به صف جامعه اسلامی بپیوندند و از برادری مؤمنان برخوردار شوند.

اذان ظهر: ۱۲/۰۶
اذان مغرب: ۱۷/۵۴
اذان صبح: ۵/۰۲
طلوع آفتاب: ۶/۱۷

مکه مکرمه
۳۵ - ۲۸

اذان ظهر: ۱۲/۰۷
اذان مغرب: ۱۷/۵۳
اذان صبح: ۵/۰۳
طلوع آفتاب: ۶/۲۰

مدینه منوره
۳۵ - ۲۸

یکشنبه ۵ آبان ۱۳۹۲ - ۲۲ ذی الحجه ۱۴۳۴ - ۲۷ اکتبر ۲۰۱۳ - شماره ۶

حج کانون وحدت مسلمین

مصرف و رفع نیازهای مادی مقدمه رشد فکری و تعالی روحی است، به طوری که همواره این واقعیت را باید پذیرفت که عقل سالم در بدن سالم است و طبق روایت پیامبر (ص) که فرمودند (من لامعاش له لا معاد له) (کاد الفقرا ن یكون کفرا) بنابراین، ضرورت رفع نیازهای اقتصادی و تامین کالا و خدمات اساسی جامعه اسلامی یک واقعیت انکارناپذیر است که در آیات و روایات اسلامی بدان تاکید و سفارش شده است و اکنون با توجه به گسترش حجم جمعیت و رشد بالای نرخ جمعیت در کشورهای اسلامی و عدم توانایی تولید کالا و خدمات مورد نیاز جامعه در هر کشور، سلطه مبادلات تجاری و بازرگانی بر جامعه جهانی سایه افکنده است و همه کشورها، بنا بر ضرورت در امر صادرات و واردات، مشغول مبادله کالا و خدمات می باشند. اما آنچه نکته اصلی و حایز اهمیت در اینگونه روابط تجاری است، تعادل و تراز بازرگانی می باشد که باید مورد توجه و دقت نظر قرار گیرد.

سخنان مولا علی (ع) مصداق طبقه بندی کشورهاست.

محتاج به هر کس شدی اسیر او خواهی شد.

بی نیاز از هر کس باشی نظیر او خواهی شد.

بهرتر و برتر از هر کس شوی امیر او خواهی شد.

الوثقی (...). بنابراین، جدال و مبارزه سیاسی بدون تشکیلات منسجم و ارتباطات منطقی میان کشورهای اسلامی و تنظیم روابط بین المللی در چهارچوب کنفرانس جهان اسلام و سایر نهادهای حقوقی و بین المللی که باید ایجاد و گسترش یابد، امکان پذیر نیست. همانطوری که تاریخ اسلام بیانگر این ضرورت است و پیامبر اکرم (ص) در بدو هجرت و استقرار در مدینه با تدوین قانون اساسی مدینه و بنیاد اولین حکومت اسلامی در مقابل حاکمیت کفر، شرک و نفاق نهادهای اساسی را تاسیس نمود و در طول ده سال حکومت اسلامی به پیروزی های بزرگ همچون فتح مکه نائل شد.

وحدت اقتصادی، تجاری و بازرگانی، یکی دیگر از ابعاد عملی و راهکارهای عینی حج ابراهیمی است. اصولا تامین معاش و امنیت حیات و سلامتی جامعه اسلامی مرهون تولید کالا و خدمات مورد نیاز مردم است و تامین ضروریات

این اجتماع حاضر شوند. راهکارهای عملی وحدت مسلمین در حج می تواند مصادیق بارز و ملموسی داشته باشد که بنابر ضرورت عینی و کاربردی بودن مناسک حج به موارد اصلی آن اشاره می کنیم:

وحدت فکری و جهانی مسلمین، در مقابل جبهه کفر و استکبار جهانی بهترین الگوی مبارزه برای نابودی شرک، بت پرستی و طاغوت ستیزی است. زیرا قرآن کریم جدال حق و باطل را یک سنت جاودانه تاریخ بشری دانسته و پیروزی حزب الله بر حزب الشیطان و حاکمیت الله بر طاغوت را قله پیروزی و فتح نهایی می داند.

وحدت اجتماعی، سیاسی و بین المللی جهان اسلام در مقابل بلوک تک قطبی نظام نوین جهانی و تشکیل امت واحد جهانی اسلام در چهارچوب آیات قرآن کریم: (کان الناس امه واحده) (فان حزب الله هم الغالبون) (فمن یکفر بالطاغوت و یومن بالله فقد استمسک بالعروه

دلیوشته

روز و شب در این شهر بی قرارم. نه در مسجد، نه در خانه، نه در عقل، نه در دل با خود گویم چرا حیرانی و بی تابی، چرا آرام، قرار نداری، گوید ضمیرم که چه گویم، چه حقی ادا کنم که رسولم، عزیزم که مرا خوانده، مرا مهمان کرده، نه یک بار بلکه چند بار، باز هم می ترسم و بی قرارم از اینکه از من دلگیر شود که گوید من تو را خدمتگزار مهمانانم کردم چرا خدمت نکردی، وقتی زائری را با خود به روضه می برم می گویم حبیبی ای رحمت خدا، توانم این است ولی تو را به خدا ترا به محبوت یا رسول مرا از این خدمتگزاری دور نکن بلکه یاریم ده توانم ده تا ثابت قدم شوم با استقامت تا آرام گیرد عقل جانم.

یا رب به کوی رسول آمدم زیرا تو خواندی به شهر حبیب آدم، چون تو خواندی، زیرا نه من توان آمدن داشتم نه ره سفر، بلکه فقط و فقط مهر تو دعوت تو، لطف تو، رحمت تو، بود که مرا آورد.

می ترسم خیلی می ترسم که دیگر اجل مرا مهلت ندهد به شهرت به مدفنت، به مسجد بیایم ولی تو را به خدا قسم و خدایا تو را به رسول قسم که مرا بارها به اینجا که اکنون عضوی از وجودم شده بیاور و خادم مهمانانت کن.

معینه کاروان سیستان و بلوچستان ۲۳۱۳۴

مژگان خانم محیرا فهمیده معینه کاروان

برای تشکیل امت واحد قرآن کریم در فلسفه عبادات و انجام فرایض همواره مساله وحدت و یگانگی را محور اصلی و اعتقاد به توحید و توحید کلمه را ضرورت حیات سالم زندگی اجتماعی می داند، به طوری که اکثریت عبادات و احکام اسلام جنبه اجتماعی و گرایش به سوی جامعه و جماعت دارد و کمتر عبادتی است که رهنمودها و زمینه های تحقق جامعه عدالت گستر اسلام را در مضمون و محتوای خویش مطرح نکند. آیات و روایات حج، نماز جمعه و جماعت، خمس و زکات و دیگر عبادات و فرایض اسلامی مشحون از یک هماهنگی و حرکت جمعی در جامعه اسلامی است که زمینه های تجردگرایی و تفرقه را ناپسود کرده و گرایش های گروهی و ملی در وحدت جامعه را فراهم ساخته است، به طوری که حتی در بیان کلمات و جملات و واژه های آیات، صیغه جمع و کثرت بر صیغه مفرد ترجیح داده شده است.

اصولا بینش جهانی اسلام و مدنی الطبع بودن خلقت انسان در اساس آفرینش، بهترین الگو و چهارچوب وحدت گرایی و اشتراک مساعی در امور مسلمین است. قرآن کریم در صیغه دعوت عام و جهانی مردم به سوی کعبه معشوق و کانون امنیت و وحدت مسلمین می فرماید: «وَ اذِنْ فِی النَّاسِ بِالْحَجِّ یَا تُوَكِّلُ رَجُلًا وَ عَلِیَّ کُلِّ ضَامِرٍ یَأْتِیْنَ مِنْ کُلِّ فَجٍّ عَمِیقٍ»

ای پیامبر جهانی اسلام، دعوت و ندای فراگیر فراخوانی همه مردم جهان را به سوی مناسک عبادی، سیاسی و فرهنگی حج به گوش جهانیان برسان که کل ناس باید در

مدینه - باب العوالی شارع علی بن ابیطالب (ع)
هتل قصر الدخیل

مکه - عزیزیه شمالی جنب مرکز
التعاملات السعودیه - هتل دارهادی

zaernews@gmail.com

www.hajj.ir/245 (نشریه زائر)

+966 537 367 545